

తీవ్ర మరియు చేదు

(10:1-4, 8-11)

అపాయకరమైన కాలాలను సంఘం ఎదురొస్తుప్పుడు, అది చేయవలసిందేమి? దాగ వెళ్లడమా? దేవుని జోక్యంకొరకు వేచి, వణకుచుండడమా? ఎవరిని అశ్వంతర పెట్టుకుండ దాని సందేశాన్ని మృదువుగా చేయడమా? అపాయకరమైన కాలాల్లో సంఘం ధైర్యంగా ఉండాలి, బహిర్గతంగా కన్పించాలని 10, 11 అధ్యాయాలు ప్రకటిస్తున్నాయి. 11వ అధ్యాయంలోని యిద్దరు సాక్షుల ఉద్దేశపూరితమైన వరుస క్రమంలో, పర్యవసాయాలు ఏమైనప్పటికి సంఘం వాక్యాన్ని ప్రకటించ సమాలు చేయబడింది.

ఆలాటి కష్టమైన సమాలును సంఘం ఎలా ఎదురోగలదు? వాక్యాన్ని అభినందించుతూ అటు పిమ్మట తసదిగా చేసికొంటూ దాన్ని మనం ఎదురోగలమని 10వ అధ్యాయం నొక్కి చెప్పాతుంది. మన గత పారం అభినందించడం మీదను; యిది సాంతం చేసికొనడం మీదను నొక్కి చెప్పబడుతుంది.

వినతి (10:1-4, 8, 9)

10వ అధ్యాయం మొదటి మీదు వచనాలు “ఒక జలిష్టుడైన దూతను” గూర్చియు “అతని చేతిలో తెరువబడిన చిన్న పుస్తకమును” గూర్చియు మనకు తెలిపాయి (1, 2 వచనాలు) ఈ చిన్న పుస్తకం దేవుని వద్దనుండి వచ్చిన వర్తమానం.

దూతనుండి రృష్ణీని యోహోను వైపుకు 8వ వచనం మళ్ళీస్తుంది: “అంతట పరలోకమునుండి నేను వినిన స్వరము మరల నాతో మాటలాడుచు ...” (8వ వ.). ఏడు ఉరుములు చెప్పిన దాన్ని దాఖలు చేయవద్దని ముందుగా అతనికి ఆదేశమిచ్చిన స్వరము యిదే (3, 4 వచనాలు). ఆ స్వరము అతనితో యిప్పుడు యిలా అంది, “నీవు వెళ్లి సముద్రముమీదను భూమిమీదను నిలిచియున్న ఆ దూత చేతిలో విప్పబడియున్న ఆ చిన్న పుస్తకమును తీసికొనుమని చెప్పాట వింటిని” (8మించిని).¹

గమనించుతున్న వాని పాత్రనుండి యోహోను తటాలున పొల్గానేవాని స్థితికి నెట్టబడ్డాడు. నీవు ఒక ప్రదర్శనాన్ని చూస్తూ ఉండగా, వేదిక మీదికి పిలువబడితే ఎలా ఫీలోతావో ఊహించి చూడు. ఆశ్చర్యము, ఉత్సాహము, ఒకవేళ భయము: అనే మిశ్రిత ఉద్ఘోగాలు నీకు రావచ్చు. యోహోనుకు అలాటి రియాక్షన్ వచ్చియుండవచ్చు. అలా అతడు చేసియుంటే, అని అతని వెనుకాడేలా చేసియుండవు. అతడిలా అన్నాడు, “నేను ఆ దూత యొద్దకు వెళ్లి - ఈ చిన్న పుస్తకము నాకిమ్మని అడుగగా” (9వ వ.).

దూత ప్రతి స్వందించాడు, “దాని తీసికొని తినివేయుము ...” (9బి వ.). తినివేయుము? “మనం పుస్తకాలను తినము! ఆయా శ్లోల్లో పెట్టి దుమ్మకొట్టుకోనిస్తాం; అప్పుడప్పుడు వాటిని చదువుతాం కూడ; అయితే మనం వాటిని తినడం!” అనేది మన తొలి రియాక్షన్ అయ్యుంటుంది! కదా? వాస్తవానికి, నేడు మనం ఆలాటి ప్రయోగాలను చేస్తాం. మనం ఎంజాయ్ చేసే పుస్తకాన్ని “మింగివేసినట్టు” అంటుంటాం. Francis Bacon యిలా అన్నాడు, “కొన్ని పుస్తకాలను రుచి చూస్తాం, తక్కినవాటిని మింగివేయవలసి ఉంటుంది, యింకా కొన్ని నమలి ఆరిగించుకోవలసియుంటుంది.”²

పుస్తకాన్ని “తినడమనే” వర్ణన యోహోనుకు అసాధారణంగా ఉన్నట్టు కన్నించక పోవచ్చు. “నేనిచ్చుచున్న యిం గ్రంథమును ఆపోరముగా తీసికొని దానితో నీ కడువు నింపుకొనుమని ...” యొహేజైలు ఆజ్ఞాపింపబడ్డాడు (యొహేజైలు 3:1-3).³ దేవుని మాటలను గూర్చి యిర్మీయా పలికినప్పుడు, “నీ మాటలు నాకు దౌరకగా నేను వాటిని భుజించితిని ... నీ మాటలు నాకు సంతోషపుమును నా హృదయమునకు ఆనందమును కలుగజేయుచున్నవి” అని అన్నాడు (యిర్మీయా 15:16ఎ). వాక్యము తినవలసిన ఆపోరంగా బైబిలు తరచుగా పోల్చుతూ ఉంటుంది (మత్తయి 4:4; 1 కొరింథియులకు 3:1, 2; పోటీయులకు 5:12-14; 1 పేతురు 2:2).

పోటీయుల భావనలో, ఒక వ్యక్తి పుస్తకాన్ని “తిన్నాడంటే,” దాని మాటలను రుచించాడని, దాని ఉపదేశాన్ని ఆశ్చర్యించాడని, దాని సత్యాలను అతడు జీర్ణించు కున్నాడని అర్థమిస్తుంది. Robert Mulholland యిలా రాశాడు, “ఒకని జీవితంలో ఆవరణ సూత్రంగా అవి మారునట్టు ఆ చిత్రము దేవుని మాటలను వూర్తిగా పీల్చుకొన్నట్టుంది.”⁴ తన వ్యక్తిత్వంలో ఆ సందేశం ఒక భాగంగా మార్పు చెందేలా యోహోను ఆజ్ఞాపింపబడినట్టున్నాడు. దేవుని వర్తమానము, దేవుని వర్తమానికుని విడదీయ నొల్లపడదు.

నేటి సంఘానికున్న మహో గొప్ప అవసరతలలో ఒకబేమంటే - ప్రతి క్రిస్తవుడు దేవుని వాక్యాన్ని తనలో ఒక భాగంగా చేసికొనడమే. అప్పుడప్పుడు వాక్యాన్ని చవి చూడడం, లేదా వారానికి కొంచెం కొంచెంగా కొరుక్కొని తినడంవలన సాధింపబడదు. మనం వాక్యాన్ని “తినాలి!” అది మన మనస్సులో భాగమయ్యేంతవరకు దాన్ని మనం చదవాలి. మన హృదయాల్లో అది పేరుకపోయేంతవరకు మనం దాన్ని పరించాలి. మన ఆత్మలో అది భాగమయ్యేవరకు దాన్ని ధ్యానించాలి. మన జీవితాల్లో అది భాగంగా మారేవరకు దానికి లోబడాలి. అప్పుడు, అప్పుడు మాత్రమే, “క్రీస్తు వాక్యము [మనలో] సమృద్ధిగా నివసిస్తుంది” (కొలొస్సయులకు 3:16బి).

యోహోను ఆ పుస్తకాన్ని తినడానికి సిద్ధపడ్డాడు; దూత దాని వర్యవసానాన్ని గూర్చి అతనిని పోచ్చరించాడు: “అది నీ కడువుకు చేదగును గాని నీ నోటికి తేనెవలె మధురముగా ఉండును” (9సి వ.).

“తేనెవలె మధురము” అనే ప్రయోగాన్ని గ్రహించడం దేవుని వాక్యాన్ని ప్రేమించేవారికి సమస్య కాదు. కీర్తన రచయిత యిలా అన్నాడు, “నీ వాక్యములు నా జిహ్వకు ఎంతో మధురములు అవి నా నోటికి తేనెకంట తీపిగా నున్నవి” (కీర్తనలు 119:103; కీర్తనలు

19:10 కూడ చూడు).

మరోవైపు “అది నీ కడుపుకు చేదు”⁵ అనే ప్రతిపాదన కొందరికి వింతగా తోచవచ్చు - కాని కొంత కాలంగా వాక్యాన్ని ఉపదేశించినవారికి తియ్యని చేదును అర్థం చేసికొనడంలో కష్టముండరని నిశ్చయంగా తెలుసు. వాక్యాన్ని ఉపదేశించడం, ప్రసంగించడం నీ ముఖానికి సవ్య కలిగించవచ్చు, అయితే అది నీ కండలోని కన్నీళ్ల కూడ తేవచ్చు.

యొహేజ్యేలు గ్రంథం ప్రకారం, తనకు యివ్వబడిన పుస్తకాన్ని యొహేజ్యేలు తినప్పుడు, “అది తన నోటికి తేసెవలె మధురముగా ఉంది” (3:3); కాని ఆ పుస్తకము “మహా విలాపమును మనో దుఃఖమును రోదనమును” కలిగియున్నందున (2:10), ఆ ప్రవక్త బహుగా “వ్యాకులపడుటక” ఎక్కువ కాలం పట్టిందు (3:14). యీర్మియా దేవుని వాక్యాన్ని తినప్పుడు, అవి అతనికి “సంతోషమును, హృదయానికి ఆనందం” కలిగించిన మాట వాస్తవమే అయినా (యీర్మియా 15:16); తరువాత, “దినమెల్ల యొహోవా మాట నాకు అవమానమునకును అవహోస్యమునకును హేతువాయెను” అని అతడు తెలిపాడు (యీర్మియా 20:8).

యొహోను యొక్క తియ్యని చేదు సందేశానికి సంబంధించి, దాని “చేదు” వైపు ఏమి కూడియుంటుంది: (ఎ) పాపాన్ని బయటపెట్టడం అపొస్తలునికి అవసరమై ఉంటుందనేది వాస్తవం (9:21; 18:3)? (బి) మార్పు ఓందనివారి శిక్షతో ఈ సందేశం సంబంధం ఉండనేది వాస్తవం (19:20; 20:10, 15)? (సి) ఎక్కువగా జనులు ఈ సందేశాన్ని నిరాకరిస్తారనేది వాస్తవం (9:20, 21; 16:11)? (డి) వర్ధమానికుని హింసించుటవలన నరులు స్పందిస్తారనేది వాస్తవం (11:7; 12:17)? “షైన చెప్పినవ్యో” అనేది నా జవాబు.

స్పందన (10:10)

పుస్తకం తినడంలో ఉన్న ప్యావసానాన్ని ఎరిగియు యొహోను నిరుత్సాహపడలేదు. “అంతట నేను ఆ చిన్న పుస్తకమును దూత చేతిలోనుండి తీసికొని దానిని తినివేసితిని” (10ఎవ.). (పేజీ 87 చూడు.) దూత చెప్పినట్టే ఘలితం వచ్చింది; “అది నా నోటికి తేసెవలె మధురముగా ఉండెను; గాని నేను దానిని తినివేసిన తరువాత నా కడుపుకు చేదాయెను” (10బి ఎవ.).

విషాదకరంగా, తియ్యని చేదు సందేశాన్ని నేడు అనేకులు యిష్టపడరు. యొఫయా కాలంలోని జనులవలె, “మృదువైన మాటలనే మాతో పలుకుడి” అని జనులు నేడు వర్తమానికులతో అంటారు (యొఫయా 30:10సి; 2 తిమోతి 4:3 చూడు). అయినా, దేవుని నమ్మకమైన వర్తమానికులు ఏమి ప్రకటించాలో, ఏమి ప్రకటించ కూడదో అని ఎన్నిక చేసికొనే సౌఖ్యం కలిగియుండరు. “దేవుని సంకల్పమంతయు తెలుపకుండ” వారు ఏమియు దాచుకోరు (అపొస్తలుల కార్యములు 20:27); వారు “ఉపదేశించుచు భండించుచు,” “గద్దించుచు” “బుధి చెప్పుతూ” ఉంటారు (2 తిమోతి 4:2).

H. L. Ellison యీలా అన్నాడు, “సువార్తలో చేదుతనం ఉంది, దాన్ని వక్కంగా తిప్పకుండ తొలగించ వల్లపడదు.”⁶ పాపంచే ఒప్పింపబడేవరకు మనుష్యులు కృపకౌరకు ఆశించరు. నశించిపోవడమంటే ఏమో ఎరిగేవరకు రక్షింపబడాలని వారు కోరుకొనరు. నరక యాతనలను గూర్చిన సత్యానికి వారు తెరువబడకుంటే పరలోక సంతోషాన్ని వారు నిజంగా అభినందించరు.

ప్రతి క్రైస్తవుడు దేవుని వాక్యాన్ని తనలో ఒక భాగంగా చేసికొనడం సంఘ అవసరతలలో ఒకటియని ముందుగానే నేను ప్రస్తావించాను. తియ్యదనంతో పాటు చేదును కూడ మనం అంగీకరించినప్పుడు మాత్రమే యిది జరుగగలదు. తీపిని మ్రింగి చేదును ఊసే హక్కును దేవుడు ఎవనికిని యివ్వలేదు. అయినను ఆనందింపజేయాలంటే, “దానినంతటిని తినాలి,” దానినంతటిని అంగీకరించాలి, దానికంతటికి లోబడాలి.

బాధ్యత (10:11)

యోహోను యొక్క ఆకలి తీర్పబడదానికి ఆ చిన్న పుస్తకాన్ని తినుమని అతడు చెప్పబడలేదు సరిగదా అతని మధ్యాహ్నాపు అల్ఫాపోరంగా అది యివ్వబడలేదు. అ తదుపరి పరిచర్యకు అతని సిద్ధపరచడానికి ఆ పుస్తకం తిననిప్పుడం జరిగింది (10:9-11ను యొపోజ్యేలు 3:1, 4తో పోల్చి చూడు). అతడు చెప్పబడినట్టే,⁷ అపోస్తలుడు ఆ పుస్తకాన్ని తినగా, “-నీవు ప్రజలను గూర్చియు, జనములను గూర్చియు, అనేకమంది రాజులను⁸ గూర్చియు⁹ మరల ప్రవచింప నగత్యమని” అతడు ఆదేశింపబడ్డాడు (11 వ.). యోహోను ప్రకటన మధ్య భాగానికి చేరుకున్నాడు ఇంకా రావలసినవి ఉన్నాయి. పుస్తకములోని తదుపరి భాగం “ప్రజలు, మరియు దేశాలు మరియు భాషలు మరియు రాజులను” గూర్చి ఎక్కువ వివరాలనిస్తుంది.

మరల ప్రవచించాలని యోహోను ఎందుకు చెప్పబడ్డాడు?¹⁰ ప్రకటన రచించడమనే పనిని అతడు ముగించ ప్రోత్సహింపబడవచ్చు. మనిషిని అదిమి మాట రాక చేయు ఒక భయంకరమైన దర్శన స్థితిలో ప్రకటన ప్రవచంలో గంటల తరబడి గడిపే ఒత్తిడిని నేను ఊహించలేను కూడ. ఒకవేళ ప్రోత్సహం సహజమే కావచ్చ. పత్యాసులో తనవలె ఒంటరిగా చేయబడి, చురుకుగా పని చేసే తన సంపత్సరాలు గతించిపోయినట్టు అపోస్తలుడు తలంచియుండవచ్చ. ప్రకటనను ముగించిన తరువాత కూడ తాను చేయవలసిన పనియున్నట్టు అతడు తెలుసుకోవలసియుంది. కడకు, అతడు పత్యాసునుండి విడిపింపబడి తన కార్యకలాపాలను తిరిగి కొనసాగింపవచ్చ.¹¹

ఈ ఆదేశం యోహోనుక యివ్వడంలో గల హేతువేష్టయున్నా యోహోను ఎదుట ఉంపబడిన పనితాను కోరుకునేది కాదు. deసుండి తర్వాత చేయబడిన 11వ వచనంలోని “must” అనేది “నైతిక ఆవశ్యకతను” సూచిస్తుంది. “ప్రజలకు జనములకు ఆయా భాషలు మూఢుడువారికి రాజులకు అతడు తిరిగి ప్రవచింపవలసియుంది.” తన పరివర్య అతని సంతోషపరచుతుండని గాని, లేదా “నింపబడినట్టు అతడు ఫీలోతాడని” గాని అది తెలుపలేదు, కాని అది ఆవసరమైనది అని అతడు సూచింపబడ్డాడు. దాని ఖరీదు ఎంతైనా వాక్యాన్ని

ప్రకటించడానికి యిష్టపడుతున్న యోహోనువంటివారిని బట్టి దేవునికి స్తోత్రం!

11వ వచనంలోని ఆజ్ఞ యోహోనువైపుకు మళ్లించబడింది గాని అది ప్రతి క్రీస్తవునికి పర్తింపబడచేయవచ్చు. సమస్త జనులకు వాక్యం తీసికొని వేళ్లే భాధ్యతను దేవుడు మన అందరిమీద ఉంచాడు (మత్తుయి 28:19; మార్య 16:15; లూకా 24:47). మనలో ప్రతి ఒక్కరు వాక్యాన్ని అభినందించాలని, వాక్యాన్ని తనకు సాంతం చేసికోవాలని, వాక్యాన్ని యితరులతో పంచుకోవాలని 10వ అధ్యాయం సవాలు చేస్తుంది.

నరుని జీవితంలో రెండు ప్రాముఖ్య దినాలున్నాయని: మొదటిది, తాను జన్మించిన దినం, రెండవది, తాను ఎందుకు జన్మించాడో తెలుసుకనే దినం అని ఒక వ్యక్తి అన్నాడు.¹² మన ఉనికికి ప్రాథమిక ఉద్దేశం దేవుని మహిమపరచడం (మత్తుయి 5:16; 1 కౌరింథియులకు 6:20; 1 పేతురు 2:12; 4:16) - యిలా చేయడంలో ఒక ప్రాముఖ్యమైన విధానం యితరులకు దేవుని వాక్యం చెప్పడం అని బైబిలు ఉపదేశిస్తుంది.

ముగింపు

తరువాత అధ్యాయం యొక్క ప్రాథమిక సందేశం దేవుని వాక్యాన్ని ప్రకటించడమనే సవాలు. ఆ సవాలును మనం ఎదుర్కొనక ముందు, ఆయన వాక్యము మనకు సర్వమై పోవాలి. ఇతరులతో దాన్ని మనం పంచుకోగలుగునట్లు ఆ వాక్యాన్ని మన సాంతం చేసికొనడానికి ఎంత కాలం గడువుతున్నాం? అపాయకరమైన కాలంలో సంఘం సజీవంగా ఉండాలంటే, క్రీస్తవులు ఆ గ్రంథానికి దగ్గర కావలసినవారై ఉంటారు!¹³ అని 10వ అధ్యాయం తెలుపుతుంది.

ఉపదేశకులకు, సువార్తకులకు నోట్సు

“చేయే తియ్యని సందేశం,” “దేవుని వర్తమానికుడుగా ఉండడంలో సుఖ దుఃఖాలు,” మరియు “ఎన్నడూ ముగింపబడని ఉద్యోగం” అనేవి ఈ పాతానికి యితర వేర్లు.

సూచనలు

¹దర్శనమందు యోహోను “పరలోకంలో” కాక (4:1) “భూమిమీద” ఉన్నట్టున్నాడు. శాతికంగా కొనిపోబడకుండ యోహోను ఎక్కడైనా ఉండవచ్చు. ²Francis Bacon, *Of Studies*, quoted in John Bartlett, *Bartlett's Familiar Quotations*, gen. ed. Justin Kaplan (Boston: Little, Brown and Co., 1992), 160. Bacon (1561–1626) ఇంగ్లీషు వ్యాస రచయిత, లాయర్, ఆర్టిషనుడు, పరిపాలకుడు: “మర కొన్నింటిని విషంలా పదలిపెట్టాలి.” ³యొప్పేత్తెలు 2:8సుంది 3:14పరకు చదివి ప్రకటన 10తో లోచి చూడు. ⁴M. Robert Mulholland, Jr., *Revelation: Holy Living in an Unholy World*, Francis Asbury Press Commentary, gen. ed. M. Robert Mulholland, Jr. (Grand Rapids, Mich.: Francis Asbury Press, 1990), 201. ⁵ప్రొంగుటకు చేయే మాత్ర” అని చెడుగు వారును గూర్చిన సామెత నేటికీ అమెరికాలో వాడుక. ⁶H. L. Ellison, *I Peter-Revelation*, Scripture Union Bible Study Books Series (Grand Rapids, Mich.: Wm.

B. Eerdmans Publishing Co., 1969), 63. ““ಅಪ್ಯಾಡು ವಾರು ...” ಅನಿ ಲೇಖನಮಂದಿ. “ಪಾರೆವರ್ಲೆ” ಮನಸು ನಿಶ್ಚಯಂಗಾ ತೆಲಿಯುತ್ತು. ದೂತ, ಶಜ್ಜಂ, ಲೈಕ ದೇವುಡುನು, ಗೊಪ್ರೆಪಿಲ್ಲಯು ಕಾರಣ್ಯ. ಆ ಪ್ರಯೋಗಂ “ಅದಿ ನಾತು ಚೆಪ್ಪಬಹಿಂದಿ” ಅನಿ ಅರ್ಥಂ ಕಾರ್ಯವನಿಗ್ರಿಕು ಪಂಡಿತಲಂಭಾರು. “ಪಾರಂಲೋ ಮುಂದುಗಾ ಚಾಚಿನಟ್ಟು - “ಪ್ರತಿ ಸ್ಥಳಮುಲೋನುಂದು ನರುಲು” ಅನೇ ಖಾವಾನ್ನಿ ಪ್ರಕಟನಲೋ ಮರೋ ಚೋಳ ವಾಡಬಹಿಂದಿ (7:9; 11:9; 17:15 ಚಾದು). ಇತ್ತೀಚು ಒಕ್ಕು ಒಕ್ಕ ಪ್ರಾಮಣ್ಯಮೈನ ಮಾರ್ಪು “tribes” ಅನಬೋಯಿ “king” ಅನಿ ವಾಡಬಹಿಂದಿ. ಪ್ರಕಟನಲೋನಿ ತರುವಾತ ಭಾಗಂಲೋ ರಾಜುಲಕು ಸೂಚಿಂಬಿಸಂದುನ ಕಾಬೋಲು (17ವ ಅಧ್ಯಾಯಂ ಚಾದು). ⁹Epi ಅನೇ ಮಾಟಕು ಪ್ರಾಧಿಕಿಕಂಗಾ “ಬೈನ್” ಅನಿ ಅರ್ಥಂ. ಆ ಮಾಟನು “ಮುಂದು” ಅನಿ ತರ್ಕುಮಾ ಚೆಯಾಲನಿ ಕೊಂಡರು ಪಟ್ಟಪದತಾರು. (KJV ಚಾದು). ಅಯಿತೇ ಸಾಧ್ಯಮಯ್ಯೆ ಅರ್ಥಂ - “on, about, concerning” ಅನ್ವಯಿಸ್ತು ಸೂಚಿಸುಂದಿ. NKJV ದೀನ್ನಿ “about” ಅಂದಿ. ¹⁰ಆ ಮಾಟಲ ಯೋಷೋನಿ ಪಾರಕುಲಕು ಎಂತೋ ಯೋಷೋನು ಕೂಡ ಅಲಾಗೆ ಉದ್ದೇಶಿಂಬ ಬಳ್ಳಾಯನಿ ಕೊಂಡರು ತಲಂಚತಾರು. ಎಂದುಕಂತೆ ಪ್ರಕಟನ ರಾಯಾದಾನಿಕಿ ಅಬ್ಬಾಸ್ತಲಾದು ಆದೆಶಿಂಬಳಾದು.

¹¹ಪಾತ್ರಾನು ದೀಪಂಂನಂದಿ ಯೋಷೋನು ವಿಡುರಲ ಪೊಂದಿನಮೀರಳ ಜರಿಗಿಂಬಿನ ಪನಿನಿ ಗೂರ್ಖಿ ಎನ್ನೇ ಈಂಪಾಲನ್ನಾಯಿ. ಎಫೆಸುಲೋ ಯೌವ್ಯಾಸ್ತಲಾಕು ಪಾರಶಾಲ ಉಸ್ಟ್ರಿ, ಕೊಂಡರು ಅಯನ ಪ್ರಯಾಣಂಲೋ ಉಸ್ಟ್ರಿ ಚೆಪ್ಪುತಾರು. ದೈವಪ್ರೇರೆತಂ ಕಾನಿ ರಚನಲು ಅಯನ ಆಘರಿ ದಿನಾಲು ಎಫೆಸುಲೋ ಗಡಿವಿನಟ್ಟು ಚೆಪ್ಪುತಾಯ, ಇಂತರಂಬ ಎತ್ತಾಪ ವಿಪರ್ಯಾಳ ತೆಲಿಯಂತು. ¹²Jim McGuiggan, *The Book of Revelation, Looking Into the Bible Series* (Lubbock, Tex.: International Biblical Resources, 1976), 106. ¹³ಈ ಪಾರಂ ಪ್ರಸಂಗಮುಗಾ ಉಪಯೋಗಿಸ್ತೇ, ಸುವಾರ್ತನು ಅಂಗೀಕರಿಂಬಟು “ತೀವ್ರ” ಅನೇ ವಿವಯಾನ್ನಿ ನಿರಾಕರಿಂಬಟೋ “ಚೇದು” ಅನೇ ವಿವಯಾನ್ನಿ ಚರ್ಚಿಂಬಟಕು ಪ್ರಜಲನು ಅಷ್ಟ್ವಾನಿಂತು. ಮಾರ್ಪು 16:15, 16 ರಕ್ಷಣನು ಗೂರ್ಖಿ ಮಾತ್ರಂ ಕಾರ್ಕ, ಶಿಕ್ಷಣನು ಗೂರ್ಖಿ ಕೂಡ ಮಾಣಿಕ್ಯಾದ್ವರುತ್ತಂದಿ. ರೋಮಾ 6:23 ದೇವನಿ ಕೃಪನು ಮಾತ್ರಮೇ ಕಾರ್ಕ ಪಾಪಮುನಕು ಜೀತಂ ಮರಣ ಕೂಡ ಚೆಪ್ಪಬಹಿಂದಿ. ಪ್ರಭುವನಕು ವಿಧಿಯುಲಗುಂ ದಾಖಾ “ಚೇದುನು ತಗ್ಗಿಂಬಕೊನಿ ತೀವ್ರನಿ ಅಧಿಕಂ” ಚೆಸುಕೋಮನಿ ಪ್ರಜಲನು ಪ್ರಾಣಿಪ್ರಾಂತ.

ರಿಪ್ಯಾ ಮರಿಯ ಶರ್ಥ ಕೊರಕ್ಕೆನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

1. 10ವ ಅಧ್ಯಾಯಂ ತೊಲಿ ಏಡು ಪವನಾಲನು ರಿಪ್ಯಾ ಚೇಯಿ.
2. ಏ ಭಾವಂತೋ ಮನಂ ಪ್ರಸ್ತುತಾನ್ನಿ “ತಿಂಟಾಂ”? ದೇವನಿ ವಾಕ್ಯಾನ್ನಿ “ತಿನಡಂಲೋ” ಗುಪ್ತಪ್ರೇನದೆಮಿ?
3. ದೇವನಿ ಸಂದೇಶಂ ಏ ವಿಷಯಂಲೋ “ತಿಯ್ಯಾಗಾ” ಉಂಟುಂದಿ? ಏ ವಿಷಯಂಲೋ ಅದಿ “ಚೇದುಗಾ” ಉಂಟುಂದಿ?
4. “ತೀವಿತೋ” ಪಾಟು “ಚೇದುನು” ಕೂಡ ಮನಂ ತೀಸಿಕೋವಾಲಾ?
5. ಆ ಪ್ರಸ್ತುತಾನ್ನಿ ತಿನ್ನ ತರುವಾತ ಏಮಿ ಚೇಯನು ಯೋಷೋನು ಚೆಪ್ಪಬಾಡ್ದಾರು? ಮನಂ ಕೂಡ ಅಲಾಟಿ ಆದೆಶಾನ್ನಿ ಪೊಂದಾಮಾ?

యోహోను పుస్తకమును తినుట (10:10వ)